

דף מג.

או"ח סימן שני סעיף ז'
עין לעיל דף מב: עין משפט אות ג

עין משפט א.

או"ח סימן שיג טעיף ז'

עין משפט ג.

ג. י. קורה שנשברה מותר לסתומה בארכות המטה שם **כלי**, לא כדי שתעללה הקורה דא"כ הוи בונה אלא כדי שלא תרד יותר, והוא שארכות המטה יהיו רפויים שיכולו ליטלם כשירצה אבל אם מהדקם שם אסור משום מבטל **כלי מהיכנו**.

או"ח סימן שלוח טעיף ח'

עין משפט ד.

ה. מותר ליתן **כלי** תחת הדלק הנוטף בשבת, ואם נתמלא הכלי שופכו ומחזרו למקוםו שוב, והוא **שייהה הדלק ראוי לריחיצה**, אבל אם אינו ראוי אסור משום שאין עושים גרפ' של רעני **לכתחלה** בשבת.
או"ח סימן תקבא סעיף ג'

ג. **לייתן כלים תחת הטיפטופהים ממי גשמי בתוך הבית, כדיו בשבת כך דיינו ביורט, ועיין בסyi של"ח סעיף ח'.**

ג. **ונט** ואם אינו כלי רק עז בעלים אפילו אפי' הכננו לטלטל מ"מ אסור משום בונה, מ"א ס"ק י"ד, ועיין בכח"ח אות ע"ד.

ד. **כ"כ בב"י, וט"ז ס"ק ח'.**

ה. זו דעת הרמב"ם, אבל לדעת הטור אפי' באינו ראוי לריחיצה מותר, מ"מ דעת האחרונים כרמב"ם ושוו"ע.

ו. **ונט** וגוף היורד בשבת מותר לשתותו ולא הוи מוקצה או נולד כמ"ש בסyi שי ובכח"ח שם אותן נ"ב.

וה"ה אם ראוי לשתיית בהמה ג"כ מותר. ב"ח.

ט. ומה שלא נקט דין אסור משום מבטל **כלי מהיכנו**, כיון שמותר לטלטלו אח"כ לא הו^י מבטל **כלי מהיכנו**.

או"ח סימן שה מעיף לטין משפט ה.ג.

לט. מב. אסור לטלטל בהמה חיה ועופף^ו, אף"כ מותר להפוך הסל לפני האפרוחים כדי שייעלו וירדו בו^כ ובعودם עליו אסור לטלטלו^ל.

או"ח סימן שטו מעיף דין משפט ז.

ה. ד. פורסין מהצלת מפני החמה או הגשמי על גבי הכורות מקום שמתוכנים הדברים בלבד שלא יכוין לצודם^ט, וגם שהייה בענין שאינו מוכחה שיצודו כדי שלא יהיה פטיק רישיה^ט.

דף מג:**או"ח סימן שיא מעיף זין משפט א.**

ו. מותר לעשות אוהל למטר מפני החמה בדרך הערמה^ט כמבואר בסעיף ז' בשו"ע.

ג. ואפי' לצורך מקום, אלא התירו לצורך מקום אלא בכל. כה"ח אותן רל"ג.
ו^ט ואסור לשלח האם כדי לקיים מצוח שילוח הקון בשבת, וכן במקומות מצוח השבת אבידה אסור לטלטל דבר שאסור לו. ח"ס או"ח סי' פ"ב ובס' ק'. ועיין בכה"ח אותן רל"ד.
ואפי' עופות שביתו או עומדים לכך להשתעשע בהם אסור לטלטלים.
כ. דכלי ניטל לצורך דבר שאינו ניטל, לבוש. ולא הו מבטל כל מהיכנו כיון שבידו להפריחם וליטול הכלוי, תוס' שבת מ"ג ע"א ד"ה עודם עליו.
ל. ואם היו עליו בבה"ש אסור לטלטלו כל השבת אפי' שירדו מהם מיגו דאיתקצאי בכה"ש, ב"י, מ"א ס"ק ס"ו.

מ. דברורים הם במינם ניצודים כ"כ הב"י, אבל המהרש"א בביבשה דף ל"ז כתוב דאין במנים נצודים וכן כתוב הב"ח וכל האחרונים השיבו על הב"י בזה, ועיין באות ז' לעיל.

ג. הגם שזה איסור דרבנן אסור בפסק רישיה, כה"ח אותן כ"ט.
הפורש מצודה אם בשעת פרישתה נכנסה חיה חייב אבל אם אחר פרישתה נכנסה פטור,
דאיינו יודע בעת פרישתה אם נכנס אם לאו, כ"כ התוט' בשבת י"ז ע"ב.
ו^ט ומטעם זה אסור להעמיד בשבת מצודה לצד בה העכברים.
ומעניין הדין מותר להעמיד סם המוות או רעל לזרובים או לעכברים בשבת רק שזה מוקצה, כה"ח אותן ל"א.
ט. ואם מתירה שלא יסrich המת וישטרכו לצאת הם ממש מותר לעשות מחיצה בענין שאינו עושה אהל הדמי לצורך החיים, מ"א ס"ק ח"י.

או"ח סימן שייא סעיף א עין משפט בגין.

- א. מות המוטל במקום שירא ממנו מפני הדליקה מביא ככר או תינוק ומטלטו על ידיהם **ע** ואם אין לו ככר או תינוק הפקו ממטה למיטה **כ** דהוי טلطול מן הצד **צ**, ואם אין לו מטלטו טلطול גמור **ק**, וכל זה באותו רשות **ר**.
- ב. מות המוטל בחמה מטלטו לצל באותו רשות **ש** ע"י ככר או תינוק, ואם אין לו לא יטלטנו כלל אפי' ממטה למיטה בטلطול מן הצד **שגם טلطול מן הצד שמייה טلطול ה**.

ע. שבת מ"ג. וקבורת מות מצוה לא דוחה שבת מסנהדרין ל"ה, וה"ה שאינו דוחה יו"ט וכ"כ התוס' בנזיר מ"ז ע"א.
ו וע"י ככר או תינוק זהו כבודו של המת שלא לחיל השבת בשביבו כל היכא שאפשר לעשותתו בהיתר.
פ. וע"י ואם היה חי בכה"ש המטה לא נעשתה בסיס, והמאור כתוב דאפי' מות בביה"ש לא נעשתה המטה בסיס למת דאין המטה צריכה למת, מ"א ס"ק ב'.
צ. הגם שג"כ זה הו טلطול כשמטלטל לצורך דבר המוקצה כմבוואר בסעיף ח', מ"מ בדליך התירו מטעםدادם בהול על מתו ואם לא היו מתיירים יבא לכבotta.
ק. הגם שכיבוי היא מלאכה שאינה צריכה לגופה ואין בזה איסור תורה, מ"מ כיוון שאם היה צריך לעשותות פחמן היה בזה איסור תורה, התירו בזה, כה"ח אות ז'.
ר. וע"י האחרוניים תמהו על דברי השו"ע שהרי משום בזין המת מותר להוציאו לרשות אחרת כմבוואר בסעיף ב', וא"כ כ"ש מפני הדליקה, ע"כ הלבוש כתוב דעתות סופר נפל בדברי השו"ע ועיין בכחה"ח אות ח'.
ש. והב"ח מתיר גם מריה"י לכרכמלית.
ת. וע"י ואסור לדחוף ע"י קנה דבר שהוא מוקצה, ט"ז ס"ק ב'. וגם אמרה לגוי אסורה, ולא התירו אלא בדליך או במת שהסירה. כה"ח אות י"ב. ודוקא כשמטלטל לצורך דבר האסור אבל לצורך דבר המותר טلطול מן הצד מותר, כמו בסעיף ח'.